

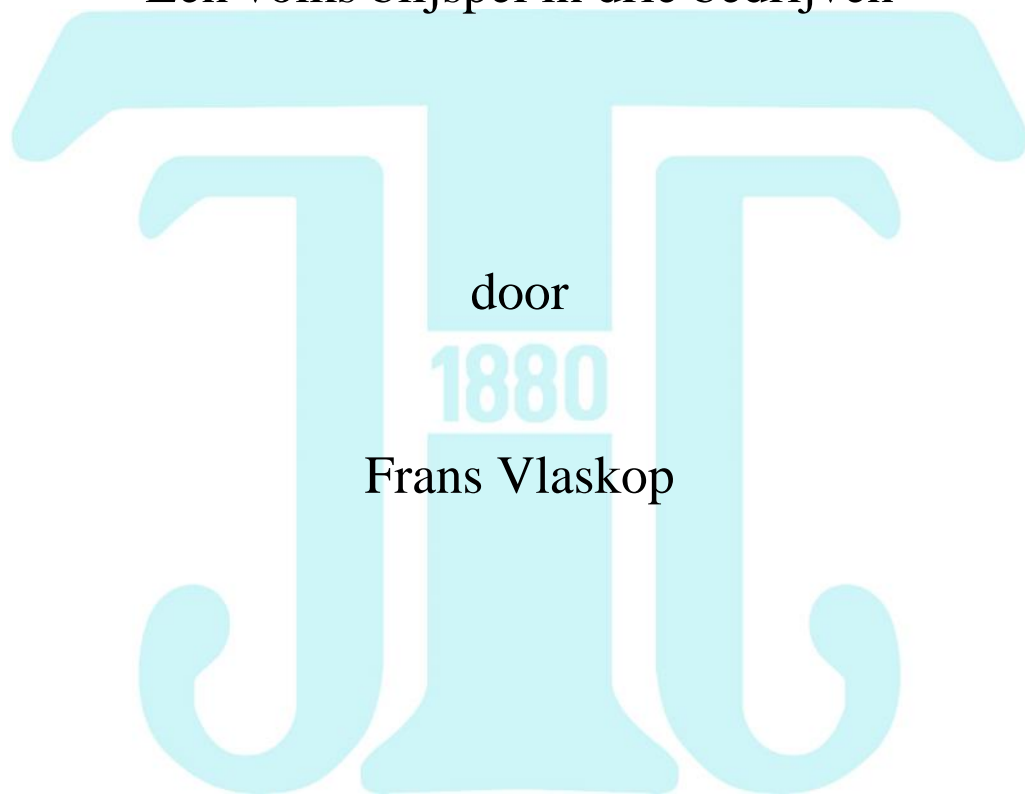
Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

DE FAMEUZE SPEURNEUZEN

Een volks blijspel in drie bedrijven

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
1998
Nr. 2530

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ELF tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *DE FAMEUZE SPEURNEUZEN* op te voeren moet de naam van auteur *FRANS VLASKOP* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/1998/0220/032
ISBN- 978- 90-385-05916

© 1998 Toneelfonds J. Janssens/ Frans Vlaskoop
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(6 dames - 5 heren - 1 figurant)

SUS DE BAKKER : 50, waarnemend korpschef
 JACQUELINE : 45, zijn vrouw
 CHAREL BOECKX : 45, agent
 PIERKE VANDERZANDE : 35, agent
 SONJA WILLEMS : 25, agente
 WISKE : 35, kuisvrouw
 LODEWIJK ENGELEN : 22, nieuwe agent
 ONDERZOEKSRECHTER : 55, Chantal Serpent
 MARIA VOGELAER : 53, slachtoffer
 AANNEMER : 40
 RITA: 20, slachtoffer

DECOR

Een politiekantoor in verbouwing. Links: deur naar refter, daarnaast deur naar berghok en toilet. Fond van links naar rechts. Balie met schrijfmachine, telefoon, oproepsysteem en twee stoelen; buitendeur; kapstok. Foto van het vorstenpaar. Dossierkast. Rechts: Een raam. Het behang is op verschillende plaatsen beschadigd en er is plaaster losgekomen van de muur. Rechts naast de buitendeur, bureau met computer, telefoon en twee bureaustoelen. Rechts vooraan, bureau schuin naar publiek met schrijfmachine, telefoon en een asbak overvol met sigarenpeukjes. Eén stoel ervoor en één erachter. Vooraan, in het midden, staat een recent gebouwd, onafgewerkt muurtje. Het is ongeveer 50 centimeter hoog en een meter lang. Het staat schuin over het decor.

NOOT VOOR DE REGIE

- .... De naam van de plaatselijke gemeente of van een kleine gemeente in de buurt kan ingevuld worden.
- De onderzoeksrechter spreekt met een Waals accent. Zij gebruikt af en toe een Frans woord.
- De rol van Charel en zijn tweelingsbroer Fik is een dubbelrol, die aan het einde ingevuld wordt door een figurant.

E E R S T E B E D R I J F

Maandagmorgen

(Er heerst een zeer ontspannen sfeer op het politiebureau. Pierke zit voor het bureau dat rechts achteraan staat. Hij leest de krant en Wiske kijkt over zijn schouder mee. Charel speelt zijn favoriete spelletje op de computer. Sonja zit aan de balie en doet schrijfwerk.)

CHAREL : Zeg Pierke, kijk eens wat de Potstampers gisteren gemaakt hebben.

(Pierke wil onmiddellijk gaan kijken maar Wiske belet hem dit)

WISKE : Wacht! Ik ben hier nog aan 't lezen. Ge hadt daarjuist zelf maar moeten kijken, Charel.

CHAREL : Niet zagen hé Wiske. 't Is precies of gij de gazet aan't van buiten leren zijt.

PIERKE : *(spreekt altijd langzaam en zelfverzekerd)* Wat is dat hier allemaal? 'Ik' ben de gazet aan 't lezen!

CHAREL : *(mompelt)* Kust mijn botten. *(speelt verder)*

(Sus komt op langs buitendeur.)

SONJA : Goede morgen Sus.

SUS : *(terwijl hij in de richting van de stoel van de commissaris gaat, rechts vooraan.)*
Goede morgen allemaal. Is de koffie klaar?

(Charel, Wiske en Pierke kijken amper op, maar Charel merkt dan toch op, dat Sus aan het bureau van de commissaris gaat staan.)

CHAREL : (*Wijst naar het bureau*) Gij hebt geluk dat de baas nog niet hier is. Ge zoudt anders naar uw vijs krijgen, omdat ge WEER te laat zijt.

SUS : (*trionferend met luide stem*) Wel, ik heb heel goed nieuws. De baas is ziek! De burgemeester heeft zaterdag gebeld. Hij heeft gevraagd of ik hier het werk van de baas wil overnemen.

CHAREL : Gij? Met uw kiekenverstand? Hier baas? Dat gaat gezellig worden.

WISKE : Dan gaat gij nog moeten leren sigaren smoren Sus.

PIERKE : En sigaren uitdelen.

SUS : Over sigaren gesproken, Wiske gooi die stinkende asbak eens in de vuilbak. En ik wil dat ding hier nooit meer terug zien. Luister mensen, ik heb een speech voorbereid. (*neemt enkele bladen papier uit zijn diplomatenkoffer en gaat op zijn stoel staan.*)

WISKE : (*roept*) Sus! Met uw vuil poten van die stoel af! Ik heb hem nog maar pas afgeveegd.

SUS : Zeg Wiske, 'ik' ben hier nu de baas hé.

WISKE : (*gaat naar Sus toe en wijst dreigend naar de grond*) En 'IK' zeg dat ge van die stoel afkomt!

SUS : Als ik ne speech wil geven, dan staat het beter als ik hoger sta dan de anderen.

WISKE : (*neemt een vochtige dweil*) Dan legt ge 'r deze vod onder, of ge doet uw schoenen uit.

(Sus komt van de stoel. Wiske veegt deze af en legt dan de dweil op de stoel. Sus stapt opnieuw op de stoel en begint plechtig van zijn blad te lezen.)

SUS : Waarde collega's, onze commissaris is, tot mijn grote spijt, ernstig ziek geworden. Waarschijnlijk zal hij niet meer terugkomen alvorens hij met pensioen gaat. Daarom heeft de burgemeester aan MIJ gevraagd, of ik de functie van korpschef wil waarnemen.

PIERKE : (*onderbreekt*) Veel keuze had hij niet, hé Sus. Charel, Sonja en ik hebben geen diploma.

SUS : (*vermanend*) Zwijg Pierke! Ik heb vroeger de nodige studies gedaan. Gij hebt ook de kans gehad om naar de politieschool te gaan!

CHAREL : In die tijd kondt ge die diploma's krijgen voor ne scheidt en acht knikkers.

SUS : Ge moet dat niet in het belachelijke trekken. Mijn diploma is geldig om dit kleine korps te leiden. *(leest verder van zijn blad)* Ik ben op het voorstel van de burgemeester ingegaan, en daarom is mijn titel vanaf nu; *(plechtig)* Adjunct-commissaris François De Bakker, waarnemend korpschef van de politie van .... *(kijkt fier op, maar merkt dat de titel niet veel indruk maakt. Hij ziet dan ook dat Wiske nog in het publiek zit.)* Wiske, deze speech is alleen maar bedoeld voor politiemensen, kuist gij maar verder.

CHAREL : *(terwijl Wiske hoofdschuddend opstaat.)* Ja Wiske, dat is al niets meer voor simpele mensen, zoals gij.

SUS : Stilte! *(Wiske maakt wilde bewegingen met haar plumeau.)* Ik zal mijn uiterste best doen om alles hier in goede banen te leiden. In deze tijd van verbouwingen, is het voor iedereen moeilijk werken, maar ik reken er op *(met gebalde vuist)* dat wij er samen het beste zullen van maken.

SONJA : Het zou voor mij al veel gemakkelijker zijn, als ik niet altijd aan de balie moest zitten.

CHAREL : Als die aannemer bezig blijft gelijk hij nu bezig is, dan zit gij daar tot uw pensioen meiske.

PIERKE : Sus, ge moet tegen de burgemeester zeggen dat wij gaan staken, als dat hier niet beter vooruit gaat.

WISKE : *(gaat naar Pierke)* Dat zal niet gaan, hé Pierke. Staken wil zeggen, het werk neerleggen, en dat gaat niet als ge niet werkt.

(De telefoon van de commissaris rinkelt en Sus neemt op vanop zijn stoel en hij leest van een briefje. Tijdens het gesprek stapte hij van zijn stoel.)

SUS : Met de Adjunct-commissaris François De Bakker, waarnemend korpschef van de politie van .... (----) Ja Jacqueline maar (----) Jaja, ik zal zelf wel iets halen voor bij mijn boterhammen. (----) Jaja, ik zal de volgende keer beter opletten(-- --) Neenee,(----) Ik bedoelde jaja,(----) Jaja, ik zal mijn sardientjes niet meer vergeten. Dag schatteke, tot straks. *(haakt in)*

(Pierke en Charel kijken op want zij waren ondertussen opnieuw begonnen met lezen en spelen.)

PIERKE : *(tot Charel, ad telefoon)* Dag schatteke.

SUS : *(stapt terug op zijn stoel)* Waar was ik gebleven? Ah hier! Jullie weten dat ik al lang bezig ben, met het uitwerken van codes voor de gesprekken over de radio. Tegenwoordig hebben al die misdadigers een scanner.

PIERKE : *(onderbreekt)* Wat is dat, nen, euh, allé, dinges?

SUS : *(aarzelend)* Ne scanner, dat is zoiets gelijk een telefoon, maar dan anders. Met een scanner kunt ge alleen maar luisteren, niet spreken.

PIERKE : Zoiets zoudt gij moeten hebben als Jacqueline belt, hé Sus.

SUS : Neen Pierke, 't is feitelijk geen telefoon. 't Is gewoon een apparaatje waar ze ons mee kunnen afluisteren. Daarom heb ik een lijst gemaakt met codes.

SONJA : *(onderbreekt bescheiden)* Eigenlijk heb ik die lijst gemaakt hé Su... euh, korpschef. Zeg dat is ook niet gemakkelijk. Wat moeten wij nu tegen u zeggen, Sus?

SUS : Wel meiske, onder politiemensen moogt ge nog gerust 'Sus' blijven zeggen, maar als er burgers bij zijn, dan kunt ge best, 'mijnheer adjunct' of gewoon 'adjunct' zeggen.

CHAREL : Dan moeten wij nu 'mijnheer adjunct' zeggen?

SUS : Hoe...? waarom...?

CHAREL : Wiske loopt hier toch rond!

SUS : Ja, maar Wiske telt niet mee.

WISKE : *(colèrig)* Watte...! Wiske telt niet mee? Wiske telt hier nooit mee! 't Is hier altijd hetzelfde. Ne mens werkt de ziel uit z'n lijf. Alles hangt vol stof. Als ik de ene bureau heb afgeveegd, hangt de andere al opnieuw vol stof, en wat krijgt ge dan te horen: 'Wiske telt niet mee'! *(stampt in de richting van het muurtje)* En dan staat hier dat vervloekt ding nog te staan. Als ik die aannemer te pakken kan krijgen, zal 't zijne beste dag nie zijn! En, wat zegt 'mijnheer den adjunct!' 'Sus!' 'korpschef!'? Wiske telt niet mee!!!!

SUS : Zèg! Kalmeer eens een beetje gij. Da's toch zo niet bedoeld zeker. Trouwens, waar blijft mijne koffie?

WISKE : Ge zijt begot nog maar juist hier. Ik zal de pot eens over uwe kei leeggieten!
(*af naar refter*)

SUS : (blaast en leest verder) Ik zal de lijst die ik, euh die Sonjake en ik gemaakt hebben.... (de telefoon rinkelt. Sus neemt op en leest van zijn briefje.) Met Adjunct-commissaris François De Bakker, waarnemend korpschef van de politie van .... (----) Maar Jacqueline ik ben bezig met mijne speech te geven. Ik heb u gisteren toch verteld dat ik nu de baas ben hier. (----) Jaja, alleen hier. (----) 't Is goed. Ik zal ook wel een kilo stoofvlees meebrengen. Tot straks.
(*haakt in*)

PIERKE : (*met binnenpretjes*) Dag schatteke.

(*Ondertussen is Sus van zijn stoel gestapt en wanneer hij hervat met zijn speech doet hij niet meer de moeite om er terug op te staan.*)

SUS : Ik zal deze lijst die Sonjake en ik samen gemaakt hebben, aan iedereen bezorgen. Ik verwacht dat gij uw best zult doen, om hem van buiten te leren.

CHAREL : (*lacht*) Pierke, nu gaan wij nog moeten blokken jongen.

PIERKE : 't Zal toch gemakkelijk zijn Charel. Als gij op de baan zijt en ik heb honger, dan kan ik oproepen. Charel brengt voor mij eens ne zeven mee met zure mayonaise en nen twaalf zonder look. (*lacht*)

SUS : (*minachtend*) Haahaahaa, wat zijn ze grappig. Ernstig nu. (*leest verder van zijn brief*) Wij gaan ons ook optimaal moeten toeleggen op een aantal onderzoeken, namelijk.... (*Wiske is ondertussen binnengekomen met haar stofzuiger en zet hem aan.*) Verdoeme Wiske, hoe kan ik nu mijne speech afmaken? Zet dat lawaai af!

WISKE : (*zet de stofzuiger af*) 't Is hier nooit goed. Als ik met de borstel kuis, maak ik te veel stof, en met de stofzuiger maak ik te veel lawaai. Ik kan beter bij ons moeder in 't café gaan helpen.

CHAREL : Pierke en ik zullen wel meegaan. Ik begin al serieus dorst te krijgen.

WISKE : Als de burgemeester dan zijn dagelijkse Palmkes komt drinken, zal ik hem eens vertellen hoe dat ik hier altijd afgesnauwd wordt.

SONJA : Ik vind toch dat Wiske gelijk heeft. Wat zij ook doet, 't is nooit goed. Als de koffie niet te slap is, dan is hij te sterk, en als zij dan als verrassing chocolade melk maakt, hadden de heren liever thee gehad. Ik voel toch serieus met haar mee. *(begint te snikken en neemt een zakdoek om enkele tranen weg te vegen.)*

SUS : Zeg Sonja, gij gaat daar toch niet voor beginnen blèten hé. Kom Wiske, zet de stofzuiger weg en schenk voor ons allemaal een tas koffie in. Voor mij met twee suikertjes en een wolkske melk!

WISKE : *(zet de stofzuiger aan de kant)* Een schapenwolkske of een *(roept)* donderwolk? *(af naar refter, maar steekt onmiddellijk haar hoofd terug binnen.)* Of zal ik er een cognacske bij doen?

SUS : Ik had het over de onderzoeken die voorrang moeten krijgen. Wel, dat is in de eerste plaats het doodbijten van konijnen door een hond of een vos.

PIERKE : Door nen hond! Ik ken toch wel het verschil tussen een afdruk van ne poot van nen hond en ne vos zeker.

CHAREL : Ja! Pierke is ne specialist in sporen zoeken. Dat konden we van uwe pa in den tijd niet zeggen, hé Sonja. Als die ergens mee naar toe moest, vond hij altijd voetafdrukken, want hij maakte ze zelf. *(lacht)*

SONJA : Ons pake was een goede veldwachter. Hij heeft meer dan eens de gestroopte konijnen bij de stropers uit de stoofpot gehaald. Als hij die mannen achterna zat, liep hij niet in de strop zoals gij.

SUS : Charel, de tijd van vroeger is voorbij hé. Pierke, ik reken er op dat gij uw uiterste best zult doen om dat beest te vangen. En dan is er nog de gluurder die de meisjes overal achtervolgt. Ze hebben hem nu ook al gezien in de buurt van de gemeenteschool. Charel, gij moet maar eens iets op poten zetten om die kerel bij de lurven te vatten.

CHAREL : *(zonder overtuiging)* Ik zal mijn best doen.

(Wiske komt op met de koffie en schenkt voor iedereen in. Ondertussen gaat Sus verder)

SUS : Ik heb dan nog één belangrijke mededeling. *(De telefoon van Sus rinkelt)* Met Adjunct-commissaris François De Bakker, waarnemend korpschef van de politie van .... (----) *(opgewonden)* Zeg Jacqueline, als gij mij zo altijd blijft lastig vallen met futiliteiten, kan ik niet werken. Ik zal straks, vooraleer ik naar de winkel ga, wel eens bellen om te vragen wat ik allemaal moet meebrengen. Zorg maar dat uw lijstje tegen dan klaar is. *(gooit de telefoon neer)*

PIERKE : Dag schatteke.

(De telefoon van Sus rinkelt opnieuw en Sus neemt woedend op.)

SUS : *(kwaad)* Jacqueline, gij serpent, gaat gij mij met rust laten...? *(zwijgt en luistert stotterend)* Me.. me.. met wie? Met euh, euh, Chantal Serpent.. onderzoeksrechter? *(krabt zich in de haren, krijgt het benauwd en groet met de hand aan het hoofd.)* Goede morgen mevrouw de onderzoeksrechter, u spreekt met *(leest van zijn briefje)* Adjunct-commissaris François De Bakker, waarnemend korpschef van de politie van .... *(De anderen verbergen zich, met een ingehouden lach, achter hun bureaus terwijl Sus luistert.)* *(nerveus)* Gaat gij morgen naar hier komen, mevrouw? Als ik U was zou ik dat niet doen, wij zijn hier aan het verbouwen.(----) Tot morgen dan, euh, euh, onderzoeksrechter. *(haakt in, blaast en veegt zijn zweet af en gaat op de vochtige doek zitten.)*

PIERKE : Dag schatteke.

CHAREL : Wat is 't Sus, hoog bezoek morgen?

SUS : *(wijst naar de telefoon)* Weet ge wat dat mens zegt? Zij beweert dat Jefke Boter vermoord werd. Zij zegt dat ze naar hier gaat komen om het onderzoek te leiden.

WISKE : Ziet ge nu wel, ik heb altijd gezegd dat er een haar in de boter zat. Jefke Boter was gene mens om zijn eigen strot over te snijden.

PIERKE : Holala, dat wordt kermis.

CHAREL : Ik heb in heel mijn leven nog gene onderzoeksrechter gezien.

SUS : Om eerlijk te zijn, ik ook niet. (*gelaten*) Ik voel precies al nattigheid.

WISKE : Ja, maar dat is wel omdat ge met uw kont op die natte dweil zijt gaan zitten.

(*Sus veert recht en tast aan zijn achterste.*)

SUS : Nu dat ook nog! Ik heb nu gene tijd om thuis een ander broek te gaan aantrekken.

WISKE : Ge zult als snotbel wel meer met een natte broek gelopen hebben zeker.

(*lacht*)

SONJA : Ik denk dat we best de zaak zo goed mogelijk voorbereiden. Ik zal het dossier eens opzoeken.

(*Sonja begint in de kast te zoeken. Pierke, Charel en Sus in de laden van de bureaus. Wiske laat hen even begaan.*)

WISKE : Ik heb dat gisteren hier in de kast gelegd. (*neemt één blad papier uit de kast en gaat hiermee naar Sus*)

SUS : (*verwonderd*) Zeg, is dat alles? Welke slimme heeft dat nu weer opgesteld?

CHAREL : Ge moet kijken wie 't ondertekend heeft, hé Sus.

SUS : Verdoeme, 't is precies MIJNE krabbel.

CHAREL : Zeg Sus, gij hadt nog een belangrijke mededeling?

SUS : Da's nu bijzaak geworden.

CHAREL : Als dat daarjuist nog zo belangrijk was, zou ik dat toch wel graag willen weten.

SUS : Och, morgen begint er een nieuwe agent. Hij komt deze voormiddag naar hier om kennis te maken.

PIERKE : Ne nieuwe! Daar wisten wij niks van!

SUS : Ik weet het ook maar pas. De burgemeester heeft dat gezegd toen hij belde.

SONJA : 't Is te hopen dat het ne knappe kerel is hé Wiske, dan loopt hier eindelijk iets fatsoenlijk rond. (*ad Charel en Pierke*) Ziet dat daar zitten, juist twee patattenzakken.

(*Wiske lacht*)

PIERKE : Ziet dat daar lachen, lelijk viswif, als ik u zie heb ik gegeten en gedronken.

WISKE : Oh, hoe durft ge! Gisteren heb ik u nog verdedigd.

PIERKE : Daar geloof ik niks van.

WISKE : De Charel zei dat gij nog niet goed genoeg waart om bij de varkens te slapen.

Ik heb gezegd dat ge er wel goed genoeg voor zijt. *(lacht)*

CHAREL : De nieuwe is toch wel ne gast en geen... *(maakt ronde beweging van volumineuze boezem.)*

SONJA : En dan? Als 't nu een vrouw zou zijn, wat dan?

PIERKE : Dan maken we er een kuisvrouw van, want dat is vrouwenwerk.

CHAREL : Juist! *(ernstig)* Sonjake, politiewerk is nog altijd mannenwerk. Ik wil niet zeggen dat gij uw werk niet goed doet, maar ne man kan nog altijd beter zijne man staan.

SONJA : Er zijn toch zaken, die een vrouw beter weet aan te pakken als ne man. *(begint weer te snotteren)*

WISKE : Ja, Sonja heeft gelijk, die venten denken altijd dat ze 't beter weten.

SUS : Is 't gedaan! De burgemeester heeft gezegd dat de nieuwe ne man is, en dat het er ene van 't stad is.

CHAREL : Amaai, 't zal weer wat zijn. Hij zal wel verschillende diploma's hebben zeker.

SUS : Juist, hoe raadt ge het? Hij heeft een universiteitsdiploma en hij kan direct beginnen.

PIERKE : Als hij dan zo slim is, kan hij misschien de moord oplossen. *(lacht)*

WISKE : Gij zijt die jongen al aan 't uitlachen en ge hebt hem nog niet eens gezien. Binnen een paar maanden is hij hier misschien al commissaris.

SUS : En ik dan? *(opgewonden)* Trouwens Wiske, waar moeit gij u mee? 'Ik' zal die zaak eens oplossen en dan zullen wij wel zien, 'wie' hier commissaris wordt! *(wrijft in zijn handen)* We zullen er eens aan beginnen. Sonja gaat gij eens een paar kopies maken van het dossier.

CHAREL : Waarom? Er staat toch niks in.

SUS : Charel, gij zijt zelf met mij meegeweest toen ze Jefke gevonden hebben. Ik heb u nooit een woord horen zeggen over moord. Ge waart nog gene minuut binnen, en ge stondt al te kotsen, omdat ge er niet tegen kon. Weet ge dat nog?

(Charel maakt wegwerpgebaar en Sonja af naar refter met het dossier.)

WISKE : Ik zal maar zorgen dat het hier een beetje proper is, tegen dat die madam de onderzoeksrechter komt. *(begint ijverig te kuisen.)* Hoe zou zij eruit zien? Het zal wel een chique madam zijn zeker! Met een dikke laag schmink op hare voorgevel. Schoon kleedjes en schoenen met héél hoge hakken. Zij zal wel nen bek hebben gelijk een scheermes. *(Jacqueline op langs buitendeur met doosje sardientjes in haar hand. Zij is geschminkt, mooi gekleed en draagt schoenen met hoge hakken.)* *(ad vierde muur)* Oei, da's nog erger dan een onderzoeksrechter. *(Tot Jacqueline)* Ha, dag Jacqueline. Komt ge helpen kuisen? *(Sus kijkt verschrikt op)* Mijnheer adjunct zit met een natte broek. Hij verwacht hoog bezoek morgen.

JACQUELINE : Ik zal die mijnheer den adjunct zijn sardientjes eens naar zijne kop smijten. Wat denkt gij wel manneke, de telefoon zo maar neersmijten terwijl ik het nog aan 't uitleggen ben. Hier sé, *(legt sardientjes op zijn bureau)* ik hoop dat ge u verslikt. Ik zal seffens zelf wel naar de winkel gaan. *(zet haar handtas op het bureau van Sus.)*

SUS : *(stotterend)* Ma, ma, maar Jacqueline, ik heb het hier nu toch zo druk en ik heb zoveel aan mijne kop. Ik moet..

JACQUELINE : *(onderbreekt)* GIJ...! Gij hebt van zijn leve nog gene slag gedaan.

SUS : *(gaat naar zijn vrouw toe.)* Kom, ik zal het u allemaal eens uitleggen in de refter. Ik zal een goei taske koffie inschenken.

(Jacqueline draait zich om en gaat richting refter. Sus neemt haar handtas en draagt deze in zijn twee handen voor zich uit. Hij volgt haar onderdanig. Bij de deur ontmoeten ze Sonja, welke opkomt van refter met de kopies.)

SONJA : Hier zijn de kopies Su..., *(herpakt zich)* 'mijnheer adjunct'.

SUS : Geef er aan iedereen maar één Sonja. Leg die van mij maar op mijn bureau.

(Sus en Jacqueline af naar refter.)

PIERKE : Die mag de kabas dragen. *(lacht)*

(Sonja, Wiske, Pierke en Charel verzamelen.)

WISKE : Zeg mannen, die zit in de penarie. Het zal rap heel wat minder zijn met zijne dikke nek.

CHAREL : Ik denk dat hij nu al spijt heeft dat de baas ziek is. Als er morgen die onderzoeksrechter nog eens bij komt, is het spel helemaal compleet.

PIERKE : *(gaat naar bureau van Sus)* Hij kan zelfs zijne titel niet onthouden. Hier op dit briefje staat; Adjunct-commissaris François De Bakker, waarnemend korpschef van de politie van .... Charel kunt gij daar met de computer niets aan veranderen?

CHAREL : Geef hier dan maak ik van korpschef; 'chef-kok'.

SONJA : Zoudt ge dat wel doen mannen?

WISKE : Met zo ne luizekop moet ge geen compassie hebben.

(Lodewijk klopt op de buitendeur en op. Hij is mooi uitgedost in een maatpak en spreekt A.N.)

LODEWIJK : Goede morgen, kan ik de heer commissaris spreken alstublieft?

PIERKE : *(gaat vlak voor hem staan)* Wie zijt gij feitelijk manneke?

LODEWIJK : *(geeft Pierke een hand)* Ik ben Lodewijk Engelen, de nieuwe agent.

PIERKE : Ha zo. Wel, onze baas is er niet. Hij is ziek.

LODEWIJK : Wie is dan de dienstdoende korpschef?

PIERKE : Die hebben wij niet. Wij hebben een 'waarnemend' korpschef en die is efkes weg. Hij heeft problemen.

LODEWIJK : *(geeft Charel een hand)* Ik ben Lodewijk Engelen, de nieuwe agent.

CHAREL : *(ongeiïnteresseerd)* Ja, ik heb het gehoord.

LODEWIJK : *(geeft Sonja een hand)* Aangenaam, ik ben Lodewijk Engelen.

SONJA : Aangenaam. Ik ben Sonja Willems en dat zijn Charel Boeckx en Pierke Vanderzande.

LODEWIJK : *(tot Sonja)* Weet gij misschien waar mijn bureel is?

CHAREL : Gij, nen bureau? Ge zult blij mogen zijn als ge hier ne stoel krijgt. Pas maar op dat ge niet op het muurke moet gaan zitten.

PIERKE : Ons bureel is voor de moment niet groter dan hetgeen gij hier ziet. Ge kunt hiernaast nog nen boterham gaan eten en uw behoefte doen en dan hebt ge 't gehad.

CHAREL : De aannemer heeft er voor gezorgd dat in alle bureaus de boel op stelten staat en dan is hij met verlof vertrokken.

SONJA : *(sussend)* Wij zullen zo minstens drie weken moeten verder doen.

(Sonja gaat aan haar bureau zitten schrijven en monstert Lodewijk regelmatig. Wiske gaat naar Lodewijk omdat deze haar negeert en geeft hem een hand.)

WISKE : En ik ben Wiske, de kuisvrouw. Gij moogt in 't vervolg tegen mij ook ne goeden dag zeggen.

LODEWIJK : Dag Wiske.

WISKE : En wat zeggen we tegen u, Lowie of Wieter?

LODEWIJK : Gewoon, Lodewijk.

WISKE : Ik heet feitelijk Louisa, maar ge moogt Wiske zeggen. Gij zijt hier op ne goede moment gekomen, kerel. Dat spel kan hier iedere moment gaan ontploffen.

LODEWIJK : *(kijkt verschrikt achterom)* Ontploffen..? Er is hier precies al iets ontploft!

WISKE : Nee manneke, zo bedoel ik dat niet. Morgen komt hier nen onderzoeksrechter, en dat is nog nooit gebeurd.

PIERKE : Wiske, ge moet dat tegen die jongen nog allemaal niet vertellen.

WISKE : Waarom niet? Morgen werkt hij hier ook, net als gij en ik, en dan is het toch normaal dat ge van alles op de hoogte zijt.

PIERKE : Ja, dat is waar. *(bootst na dat ze luistervinkt)* Uw oren staan altijd op wacht.

LODEWIJK : Mag ik vragen waarom de onderzoeksrechter komt?

WISKE : Veertien dagen geleden hebben ze Jefke Boter zijn strot overgesneden en ze dachten hier allemaal dat het zelfmoord was. Ik heb direct gezegd dat er iets niet klopte en nu denkt die madam daar hetzelfde over als ik.

LODEWIJK : Madam...? Weet gij dan misschien wie het is?

(Wiske antwoord niet direct)

CHAREL : Allé Wiske, weet ge het niet?

WISKE : Ja, het is iets van, 'Serpent' of zo iets.

LODEWIJK : *(verrast)* Mevrouw Serpent...! Dat zal niet van de poes zijn. Ik kreeg les van haar in het opleidingscentrum. Zij heeft een hekel aan politiemannen die er slordig bijlopen. *(kijkt naar Pierke. Deze veegt zijn schoenen aan zijn broekspijpen en trekt zijn scheve das recht.)* Zij vertelde ooit een verhaal van een agent die had moeten braken, bij het zien van een verminkt lijk. Hij had niets gezegd tegen de mensen van de gerechtelijke politie. Die lieten het braaksel onderzoeken in het labo, en het heeft toen weinig gescheeld, of de agent werd gearresteerd. *(lacht)*

(Charel verbergt zijn aangezicht. Sus en Jacqueline op van refter.)

WISKE : Ha, de tortelduifjes, is de ruzie bijgelegd? Sus, dat is de nieuwe rekrut. *(wijst naar Lodewijk)*

SUS : *(geeft Lodewijk een hand)* Dag jonge man, ik ben Adjunct-commissaris François De Bakker.

CHAREL EN PIERKE : *(in koor)* Waarnemend korpschef van de politie van ....

JACQUELINE : *(al lachend)* Ja, en hij heeft het zo druk als de kiekens voor Pasen. *(gaat in de richting van de buitendeur)*

WISKE : En 't is mijne rayon niet. Hij moet zijn eigen boontjes maar doppen.

(Wiske en Jacqueline samen, fluisterend, af langs buitendeur)

SUS : Gij komt op een goede moment kerel. Wij zitten hier tot over ons oren in het werk.

LODEWIJK : Ja mijnheer adjunct, ze hebben mij hierover reeds ingelicht. Ik had graag geweten welke ruimte hier te mijner beschikking is. Dan kan ik meteen aan de slag.

SUS : Veel plaats is er niet, hé jongen. Zet u maar bij Sonja.

(Lodewijk gaat naar de balie. Sonja trekt de stoel wat dichterbij haar en glimlacht verlegen naar Lodewijk. De telefoon rinkelt op het bureau van Sonja.)

SONJA : Hallo, met de politie van ....(----) En waar is dat gebeurd? (----) Goed wij komen ter plaatse. (haakt in en tot Sus) Een vierentwintig in de Dalstraat.

(Sus wil naar zijn bureel gaan om op zijn lijst te kijken.)

PIERKE : Wat is 't Sus, kent ge uw les nog niet? Kom Sonja, zeg het maar gewoon, ge zijt toch niet over de radio aan 't spreken.

SONJA : Het is een verkeersongeval met stoffelijke schade.

SUS : Nu dat ook nog! Ik wou juist de komst van de onderzoeksrechter voorbereiden. Charel, gaat gij er maar met Sonja naartoe.

CHAREL : Kan ik niet beter hier blijven? Ik ben tenslotte samen met u naar Jefke Boter geweest. Stuur onze nieuweling maar mee, dan kan hij al iets leren.

SUS : Dat gaat niet, hé Charel. Lodewijk is pas morgen officieel in dienst. Pierke, rijdt gij dan maar mee met Sonja.

PIERKE : Ik heb hier nooit rust, 't is hier altijd van 'ju paard'.

(Pierke samen met Sonja af)

SUS : Hier, leest gij het proces-verbaal van de zelfmoord ook maar eens, Lodewijk. Nieuw bloed brengt misschien ook nieuwe ideeën.